

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Filozofická fakulta

Ústav věd o umění a kultuře

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Autor práce a studijní obor: Daniela Prokešová, Ústav věd o umění a kultuře – Dějiny umění

Název práce: Výstavy Konfrontace v letech 1984–1987

Oponent práce: Mgr. Petra Lexová

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

Daniela Prokešová se ve své bakalářské práci věnovala dějinám výstav Konfrontace I–VI, které v osmdesátých letech dvacátého století pořádali tehdejší studenti Akademie výtvarných umění v Praze a Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze. Tyto přehlídky měly zásadní formativní charakter pro nastupující uměleckou generaci a znamenaly přímé rozvinutí postmoderních tendencí v soudobém českém umění.

Prokešová práci člení do šesti hlavních kapitol, kde představuje situaci na umělecké scéně v osmdesátých letech, jednotlivé výstavy Konfrontace, další zásadní dobové výstavní aktivity, význam Konfrontací a jejich zhodnocení v souvislosti s nastupující postmodernou. Autorka přesvědčivě dokazuje orientaci v daném tématu, obeznámenost se zásadní literaturou k situaci osmdesátých let a dějinám výstav a svůj výzkum doplňuje o články a recenze v dobových periodikách. Hlavní přínos práce vnímám ve vlastním kritickém zhodnocení Konfrontací, jejich významu pro soudobou výtvarnou scénu a nastínění dalších témat možného výzkumu.

Autorce bych jen vytkla drobné nesrovnalosti v souvislosti s popisem fungování umělecké scény v Československu v době komunistického režimu. Konkrétně na s. 9 autorka paušalizuje, když uvádí, že umělci zánik spolkové činnosti a vznik Ústředního svazu výtvarných umělců „zpočátku přijímali s nadšením“. Nebo dále na stejné straně uvádí: „Po roce 1968 byl ale původní svaz rozpuštěn z důvodu, že se stavěl proti okupaci, a na jeho místo v roce [dále nespecifikováno] nastoupil nový svaz, ale do řad jeho členů bylo přijato pouhých osm procent umělců z původních spolků.“ Původní Svaz československých výtvarných umělců se sídlem v Praze zanikl až v roce 1969 po III. sjezdu Svazu československých výtvarných umělců a v

návaznosti na nové federální uspořádání vznikly dva nové Svazy – Svaz českého výtvarného umění se sídlem v Praze (stanovy schváleny až 1970) a Svaz slovenských výtvarných umělců se sídlem v Bratislavě (stanovy 1969). Autorce doporučuji pro budoucí studium disertační práci Aloise Micky *Umění mezi sjezdy*, který se těmto historickým souvislostem podrobně věnoval na základě výzkumu dobových archivních materiálů.

Po obsahové stránce velmi kvalitní práci ubírá její formální zpracování. Textu chybí závěrečná editace, která by předešla častému opakování slov, občasným špatným tvarům sloves nebo zdvojení sloves a předložek. Zároveň je do budoucna dobré uvádět názvy knih, časopisů, novin a uměleckých děl v textu kurzívou, dle použité normy časopisu *Umění*. Autorka v první části své práce názvy kurzívou uvádí, ale následně v nich není důsledná. Do budoucna bych rovněž doporučila uvádět poznámky vždy na konci textu, nikoliv uprostřed a poznámky neuvádět u podnadpisů, jako je tomu v případě výstav Konfrontace I.–VI.

I přes tyto formální nedostatky však práci vnímám jako velmi zdařilou a doporučuji ji k obhajobě. Pro formální nedostatky navrhuji práci ohodnotit mezi výborně a velmi dobře.

Navrhovaná klasifikace: velmi dobře

.....
Podpis oponenta práce

V Brně dne 16. 8. 2022

Stupeň klasifikace:	v yborně	velmi dobře	d obře	n evyhověl
---------------------	---------------------	-------------	-------------------	-----------------------